

Dosarul nr. 2ra-786/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. R. Pulbere)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Panas împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului și reperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și a fost menținută hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 21 februarie 2019 Vladimir Panas a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului și reperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 150sc din 15 noiembrie 2018, emis de pârât, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare pe motivul atitudinii iresponsabile față de atribuțiile de serviciu, manifestată prin încălcarea prevederilor art. 38 alin.(1), (2) și (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile, pct. 125 din Instrucțiunea nr. 112 din 22 iunie 2005 și pct. 2.2 lit.a) din Regulamentul intern al Agenției Servicii Publice, aprobat prin Ordinul nr. 111 din 12 octombrie 2017.

Temei de intentarea a anchetei de serviciu a servit faptul că registratorul nu a notat contractul de investiție și s-a finalizat cu faptul că registratorul a refuzat să radieze acest contract de investiție ce inițial se crede că trebuia notat. Din considerentele că registratorul este nepărtinitor și independent în activitatea sa, conducându-se de legislația în vigoare, iar deciziile luate de el în exercitarea funcției pot fi atacate în instanța de judecată, ori, după caz, la registratorul din cadrul Agenției Servicii Publice, nu este de acord cu ordinul, considerând că nu ține de competența Agenției Servicii Publice examinarea deciziilor registratorilor. Astfel, nu există o altă persoană, colegiu și/sau alte mecanisme de a se expune

asupra corectitudinii sau necorectitudinii deciziilor luate de registrator în exercitarea funcției, decât cu excepția celor indicate prin legea specială, cum este Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, și anume art. 12, 31 și art. 33.

A afirmat că, sancțiunea disciplinară menționată a fost aplicată în următoarele circumstanțe: Partenerii „DIASTIL” SRL și „NEOCASA” SRL, în scopul edificării unui bun imobil – bloc locativ cu 126 apartamente și spații ne locative, la data de 22 iulie 2010 au încheiat contractul de societate civilă cu nr. 6963.

La 14 februarie 2014, în temeiul autorizației de construcție nr. 1185 din 11 noiembrie 2008 și 63 din 26 februarie 2013, încăperile viitoare din blocul locativ au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile ca „bunuri viitoare”, atribuindu-se în acest sens numere cadastrale provizoriu fiecărui bun imobil conform proiectului de execuție în corespundere cu prevederile art. 405 a Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998. Anterior intabulării dreptului de proprietate asupra bunurilor viitoare, Chiticari Iurie și „NEOCASA” SRL au încheiat contractele de investiții nr. 26/08-S din 26 august 2010, nr. 27/08-S din 26 august 2010, nr. 28/08-S din 26 august 2010, nr. 29/08-S din 26 august 2010, nr. 13/112-S din 13 decembrie 2010 și nr. 14/12-S din 13 decembrie 2010, ce presupunea construcția și transmiterea în proprietate apartamente conform primului proiect de execuție.

La 14 noiembrie 2017 Chiticari Iurie a solicitat notarea în Registrul bunurilor imobile a contractelor de investiții nr. 26/08-S din 26 august 2010, nr. 27/08-S din 26 august 2010, nr. 28/08-S din 26 august 2010, nr. 29/08-S din 26 august 2010, nr. 13/112-S din 13 decembrie 2010 și nr. 14/12-S din 13 decembrie 2010, încheiate cu „NEOCASA” SRL și recunoscute valabile prin hotărârea instanței de judecată din 09 decembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017. Inițial, pentru construcția blocului locativ a fost elaborat un prim proiect de execuție, care nu a fost prezentat spre înregistrare și care nu se regăsește la materialele dosarului cadastral, ulterior fiind modificat în scopul prelungirii autorizației de construcție, însă la momentul încheierii contractelor de investiții menționate, părțile s-au condus de informația din primul proiect de execuție, astfel, numerotarea apartamentelor numai corespunde numerotării din noul proiect.

A indicat că, potrivit declarației în condominiu din 07 februarie 2014, semnată de părțile contractului de societate civilă, au fost prevăzute o rubrică pentru „nr. ap. vechi” și o rubrică „nr. ap. nou”, astfel, numerotarea apartamentelor a suferit modificări, și anume ap.114 a fost numerotat cu nr. 154. În scopul executării actului de dispoziție a instanței de fond, registratorul Țopa Victor a notat contractul de investiție asupra apartamentului nr. 154, din considerentul că anume acesta este acel bun imobil situat la et. 7 cu suprafața de 87,2 m.p. și nu constituia un temei de respingere a cererii de notare a dreptului de creanță din considerentul că obiectul material este unul și același doar numerotarea este alta, fapt menționat și în decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, la pct. 60-61 din care urmează că „Potrivit declarației în condominiu a construcției din mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 35, încheiată la data de 07 februarie 2014 între „NEOCASA” SRL și „DIASTIL” SRL (administrator Chiticari Iurie), părțile deja au stabilit care sunt numerele noi ale apartamentelor, în raport cu numerele vechi, conform listei anexate la dosar. Astfel, din momentul ce însăși părțile au coordonat și au stabilit o nouă

numerotare a apartamentelor, instanța de judecată nu consideră că este necesară reconfirmarea acesteia, or, declarația și informația cu descrierea încăperilor, nu a fost contestată de nici o parte, respectiv produce efecte juridice de rigoare”.

A menționat că, la momentul notării contractului de investiție asupra apartamentului nr. 154 în Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate era grevat cu ipotecă în favoarea ÎM „PRIME CAPITAL 2” SRL. La data de 08 august 2018 ÎM „PRIME CAPITAL 2” SRL a solicitat Serviciului Cadastral Teritorial Chișinău corectarea erorii prin radierea notării Contractului de investiții nr. 26/08-S din 26 august 2010 asupra bunului viitor cu nr. cadastral xxxxx și corectarea erorii comise la notarea Contractului nr. 27/08-S din 26 august 2010 asupra bunului viitor cu nr. cadastral xxxxx. După examinarea tuturor materialelor din dosarul cadastral în concordanță cu informația din Registrul bunurilor imobile a emis Decizia cu privire la efectuarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile din 10 august 2018, prin care a corectat înscrierea din Registrul bunurilor imobile, și anume radierea dreptului de creanță efectuată prin Contractul de investiții nr. 26/08-S din 26 august 2010 asupra bunului viitor cu nr. cadastral xxxxx, argumentând că acest apartament nu constituie obiect al contractului de investiție. Prin aceeași decizie a respins/refuzat efectuarea corectărilor, și anume radierea notării din Registrul bunurilor imobile a contractului nr. 27/08-S din 26 august 2010 asupra bunului viitor cu nr. cadastral xxxxx, argumentând că apartamentul nr. 114 conform noului proiect și declarației în condominiu este deja numerotat cu nr. 154. La data de 10 octombrie 2018, nefiind de acord cu refuzul registratorului, ÎM „PRIME CAPITAL 2” SRL l-a contestat, însă prin decizia registratorului superior din 07 noiembrie 2018, a fost menținută decizia emisă de reclamant. Deși ÎM „PRIME CAPITAL 2” SRL nu a contestat decizia registratorului superior în instanța de contencios administrativ, la data de 17 octombrie 2018 a interpelat întreprinderea pârâtă în vederea inițierii anchetei de serviciu pe faptul că reclamantul urma să noteze contractul de investiție asupra apartamentului pe când solicitarea petiționarului prevedea radierea acestuia din Registrul bunurilor imobile. Astfel, s-a inițiat ancheta de serviciu precum că registratorul a refuzat să noteze contractul de investiție care deja era notat în Registrul bunurilor imobile de registratorul Țopa Victor în anul 2017.

A considerat reclamantul că, din cele menționate supra este evident că ancheta de serviciu a fost inițiată și desfășurată cu grave încălcări a prevederilor codului muncii și alte acte normative ce reglementează activitatea registratorului. A susținut că nu avut acces la toate materialele pentru a da explicații la caz, în ordin nu se face trimitere concretă în ce constă încălcarea și care sunt consecințele acesteia, drepturile căror persoane au fost încălcate și ce prejudicii au suferit aceste persoane.

În baza art. 9, 330, 329, 354, 355 din Codul muncii, reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 150sc din 15 noiembrie 2018 privind aplicarea sancțiunii disciplinare ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite și compensarea prejudiciului moral în mărime de 15000 de lei (f.d.3-6).

Prin hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Vladimir Panas și a fost anulat Ordinul IP „Agenția Servicii Publice” nr. 150sc din 15 noiembrie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare registratorului SCT Chișinău Vladimir Panas. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 18 iulie 2019 și 08 octombrie 2019, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat apel împotriva hotărârii din 24 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 201, 206, 209 alin. (1), 208 alin.(1), 210 Codul muncii, art. 38 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 și a stabilit că, aplicarea sancțiunilor disciplinare constituie atributul angajatorului/organului disciplinar, care dispune de prerogative disciplinare, având competența de a individualiza sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare, cu luarea în considerare a împrejurărilor în care a fost comisă fapta, a gradului de vinovăție, a consecințelor abaterii disciplinare.

Astfel, legea nu precizează elementele constitutive ale ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, însă, aplicând prin analogie cu acte legale, urmează ca ordinul să conțină numele celui vinovat, motivarea de fapt, descrierea abaterii, împrejurările în care s-a produs, motivația în drept, indicare expres a textelor din Codul muncii și alte legi, care prevăd obligațiile de serviciu ce au fost încălcate cât și cele care stabilesc sancționarea respectivă, or, neindicarea motivelor ce au determinat sancționarea sau menționarea lor în ordin, atrage nulitatea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Or, la caz, din ordinul nr. 150sc din 15.11.2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, acesta nu conține expres temeiurile care au stat la baza stabilirii sancționării respective reclamantului Vladimir Panas, or, sancțiunea disciplinară aplicată urmează a fi individualizată în raport cu gravitatea abaterii disciplinare, luându-se în considerare împrejurările în care a fost comisă fapta, gradului de vinovăție și consecințele abaterii disciplinare.

În circumstanțele expuse, colegiul instanței de apel a stabilit că, prima instanță corect a constatat la caz, lipsa temeiurilor de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare reclamantului Vladimir Panas, considerent, din care s-a purces la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare.

La 02 martie 2020 IP „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, care s-a manifestat prin faptul că nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei norme juridice ce nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A susținut că, atât concluzia primei instanțe, cât și concluzia instanței de apel precum că în ordinul de sancționare nu s-a indicat motivele/temeiurile care au determinat sancționarea disciplinară, au un caracter declarativ fiind contrar circumstanțelor pricinii. La aplicarea sancțiunii disciplinare, Agenția a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare și gradul de vinovăție al registratorului. În

circumstanțele constatate, agenția ca angajator a considerat că pentru încălcările menționate în privința registratorului Vladimir Panas de aplicat sancțiunea disciplinară „muștrare”. Legislația în vigoare nu stabilește criteriile de evaluare la stabilirea sancțiunii disciplinare, aceasta fiind lăsată la discreția angajatorului reieșind din circumstanțele constatate.

Afirmațiile instanței de fond precum că pârâtul nu a prezentat probe care să confirme consecințele respingerii cererii de radiere a notării aplicate, etc, nu au relevanță cu cazul dat. Faptul că refuzul intimatului nu a fost contestat în instanța de judecată, nu se reflectă asupra temeiniciei ordinului de sancționare.

Agenția Servicii Publice a acționat în strictă conformitate cu legislația în vigoare la aplicarea sancțiunii disciplinare, respectiv, consideră neîntemeiată pretenția de anulare a ordinului ASP nr. 150sc din 15 noiembrie 2018.

La examinarea cererii de apel declarată de Agenția Servicii Publice, Curtea de Apel Chișinău a interpretat eronat legea.

Prin notificarea din 06 aprilie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Însă, ultimul nu s-a folosit de acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019 a fost expediată părților la 17 ianuarie 2020, dar la acele cauzei nu sunt probe prin care să se confirme recepționarea deciziei de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 02 martie 2020 de către IP „Agenția Servicii Publice” se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Intituția Publică „Agenția Servicii Publice” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru